

ЗАХІДНОУКРАЇНСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

Навчально-науковий інститут міжнародних відносин ім. Б.Д.

Гаврилишина

Кафедра іноземних мов та інформаційно-комунікаційних технологій

РИБАЧОК С.М.

Методичні рекомендації для самостійної роботи з курсу

ЛІНГВОКРАЇНОЗНАВСТВО

англійською мовою

для студентів спеціальності «ФІЛОЛОГІЯ»

Тернопіль 2023

УДК: 800.879:73(075.8)

Л 59

Рецензенти:

Ольга Косович, доктор філологічних наук, професор, завідувач кафедри романо-германської філології Тернопільського національного педагогічного університету імені Володимира Гнатюка.

Наталія Рибіна, кандидат філологічних наук, доцент кафедри іноземних мов та інформаційно-комунікаційних технологій Західноукраїнського національного університету

Затверджено на засіданні кафедри іноземних мов та ІКТ

Західноукраїнського національного університету (протокол N 12 від 8.05.2023)

Рибачок С.М. Методичні рекомендації для самостійної роботи з курсу «Лінгвокраїнознавство англійською мовою» для студентів спеціальності «Філологія» Тернопіль 2023, 55 с.

ЗМІСТ

САМОСТІЙНА РОБОТА СТУДЕНТА

РЕКОМЕНДАЦІЇ СТУДЕНТАМ

ЗАВДАННЯ ДЛЯ САМОСТІЙНОЇ РОБОТИ

ЗРАЗОК ОФОРМЛЕННЯ ТИТУЛЬНОЇ СТОРІНКИ

НАЦІОНАЛЬНО-КУЛЬТУРНА ЛЕКСИКА. РЕАЛІЇ

ТИПИ РЕАЛІЙ

ОСОБЛИВОСТІ ПЕРЕКЛАДУ ЛІНГВОКРАЇНОЗНАВЧИХ РЕАЛІЙ

ЗРАЗКИ ПЕРЕКЛАДУ ЛІНГВОКРАЇНОЗНАВЧОЇ ЛЕКСИКИ

ГЛОСАРІЙ

РЕКОМЕНДОВАНІ ДЖЕРЕЛА ІНФОРМАЦІЇ

САМОСТІЙНА РОБОТА

З КУРСУ «ЛІНГВОКРАЇНОЗНАВСТВО»

Самостійна робота студента – це форма організації навчального процесу, при якій заплановані завдання виконуються студентом під методичним керівництвом викладача, але без його безпосередньої участі. Загалом, самостійна робота студентів – це невід’ємна частина навчального процесу, що сприяє поглибленню й розширенню знань, посиленню інтересу до пізнавальної діяльності, формуванню творчої особистості спеціаліста, здатного до самовдосконалення та самоосвіти.

Щоб самостійна робота була ефективною, студент має глибоко усвідомити її необхідність, мету й подальшу корисність для себе.

Фактори успіху у самонавчанні:

- Наявність справжньої мотивації
- Допитливість
- Використання системного підходу
- Уважливість
- Працьовитість, жорстке подолання власних лінощів
- Поступове формування звички здійснювати самонавчання індивідуально
- Регулярне коригування методики самонавчання

Тому, враховуючи вище перераховані фактори успіху у самонавчанні, варто підкреслити, що виконання завдань самостійної роботи створює базу для формування як внутрішньої мотивації вивчення іноземної мови, так і навчання студентів

загалом. Як правило, студент, який володіє навичками самостійної роботи, активніше і глибше засвоює навчальний матеріал виявляється краще підготовленим до творчої праці, до самоосвіти і продовження навчання.

Отже, самостійна робота визначається готовністю до безперервного пошуку нового, актуального знання, до грамотного здійснення інформаційних процесів (пошуку, зберігання, переробки) – що є однією з професійних компетенцій фахівця в галузі, яка визначає успішність його особового зростання і соціальну затребуваність. І варто зазначити, що самостійна робота буде важливою і після закінчення занять з іноземної мови за розкладом.

При обмеженні навчального аудиторного часу, а також з урахуванням обов'язкової умови інтенсивного характеру вправ для оволодіння іноземною мовою, виникає необхідність навчати студентів самостійно працювати в позааудиторний час. Самостійна робота з курсу «Лінгвокраїнознавство» – це важлива форма опанування цієї дисципліни. Вона покликана доповнити, узагальнити й систематизувати знання, розвинути навички роботи з методичними матеріалами та першоджерелами, стимулювати пізнавальну активність і творчий пошук студентів.

РЕКОМЕНДАЦІЇ СТУДЕНТАМ ІЗ САМОСТІЙНОЇ РОБОТИ

Насамперед потрібно ознайомитися з темою самостійної роботи, з'ясувати, який саме навчальний матеріал пропонується до розгляду, пригадайте його місце в системі навчального курсу. Уважно прочитайте план заняття, ознайомтеся зі списками основної та додаткової літератури, матеріалами в онлайн курсі Moodle.

Якщо практичному заняттю передувала лекція з тієї самої теми, слід проглянути її конспект, який допоможе вам зорієнтуватися в навчальному матеріалі, звернути увагу на проблемні питання й завдання, запропоновані викладачем, на значення нових термінів, на рекомендовані наукові джерела.

Після цього можна приступати до опрацювання літератури. Під час її читання рекомендується робити робочі записи з кожного питання плану (вести конспект). Починаючи конспектувати певне джерело, обов'язково запишіть його назву, автора, вихідні дані в зошит, виділивши їх іншим кольором чи підкреслюванням. Дотримуйтеся вимог до бібліографічного опису (його приклади можна знайти в переліку літератури).

Конспект наукового джерела має бути стислим, добре структурованим і «читабельним» (адже вам згодом доведеться користуватися ним для повторення, під час підготовки до модульного та підсумкового контролю). Обов'язково використовуйте раціональні способи конспектування: виділення головного іншим кольором, підкреслюванням, спеціальними

позначками, різноманітне графічне розташування тексту (колонки, таблиці, схеми), позначення стрілками логічних зв'язків між окремими блоками матеріалу. Використовуйте скорочення поширених слів і термінів: як загальноживані, так і ваші власні, що мають бути зрозумілі насамперед вам самим і повторювані. Список постійних власних скорочень можна скласти на останній сторінці зошита.

Опрацьовуючи певне джерело, звертайте увагу на нові слова й терміни. Їх переклад та визначення слід записати в зошит, якщо воно подане в роботі. У протилежному випадку зверніться до словників іншомовних слів, тлумачних словників, словників педагогічних термінів або до стислої термінологічного словника.

Для виступу на практичних заняттях, використовуйте традиційну побудову промови: вступ (стисле окреслення проблеми) – основна частина (виклад провідних тез з аргументами-прикладом) – висновки (лаконічне формулювання провідних узагальнюючих положень). Намагайтеся, щоб ваша зв'язна розповідь була логічною, послідовною, чіткою, присутньою, а мовлення – граматично й синтаксично правильним, виразним. Приклади до кожного питання продумуйте наперед: можна зробити закладки або виписати невеличкі уривки з творів у зошит.

Корисно попросити ваших товаришів або родичів послухати вашу відповідь, поставити вам питання, зробити зауваження. Безпосередньо перед семінарським заняттям перегляньте записи в зошиті, повторіть ключові поняття, теоретичні положення. Для повторення також можна використати список питань для перевірки

знань. Під час заняття уважно слухайте вступне слово викладача, відповіді товаришів, при цьому можна доповнювати власні записи в зошиті, уточнювати певні поняття, наводити вдалі приклади. Вам слід бути активними, брати участь в обговоренні, по можливості доповнювати відповіді товаришів.

Результати самостійної роботи обов'язково перевіряються викладачем під час модульного контролю, підсумкової контрольної роботи.

Самостійна робота студентів з курсу «Лінгвокраїнознавство» спрямована на подальше формування лінгвокультурологічної компетенції, розвиток та розширення світогляду студентів у культурологічному аспекті, збагачення словникового запасу студента, розвиток навичок правильного структурного оформлення усного та писемного мовлення, тренування правильної вимови й орфографії. Теми, що винесені на самостійну роботу, розглядаються на лекціях частково. Враховуючи специфіку курсу «Лінгвокраїнознавство країн основної мови», завдання з самостійної роботи для студентів пов'язані з роботою над оригінальними текстами та лексикографічною діяльністю.

ЗАВДАННЯ ДЛЯ САМОСТІЙНОЇ РОБОТИ

Самостійним завданням є відбір реалій (слів та виразів на позначення соціально-історичних і національно-культурних явищ) історії, побуту та культури Великої Британії, Ірландії, Сполучених Штатів Америки, Канади та Австралії з ресурсів та англomовних лексикографічних джерел (словників, енциклопедій, тезаурусів) із

таких тем:

Theme 1. British Realia: Historical, Political, Geographical and Cultural Phenomena.

Theme 2. English Realia: Historical, Political, Geographical and Cultural Phenomena.

Theme 3. Scottish Realia: Historical, Political, Geographical and Cultural Phenomena.

Theme 4. Welsh Realia: Historical, Political, Geographical and Cultural Phenomena.

Theme 5. Irish Realia: Historical, Political, Geographical and Cultural Phenomena.

Theme 6. American Realia: Historical, Political, Geographical and Cultural Phenomena.

Theme 7. Canadian Realia: Historical, Political, Geographical and Cultural Phenomena.

Theme 8. Australian Realia: Historical, Political, Geographical and Cultural Phenomena.

Theme 10. New Zealand Realia: Historical, Political, Geographical and Cultural Phenomena.

Загальні вимоги до завдання самостійної роботи:

1) Студент повинен до закінчення лекційного курсу (у встановлений провідним викладачем термін) здати підготовлену вибірку реалій (реферат) в роздрукованому та електронному (у форматі Word) варіантах.

2) Матеріал друкують на папері формату А4 шрифтом 14

Times New Roman через міжрядковий інтервал 1,5. Обсяг машинописного тексту вибірки реалій повинен становити 5-6 сторінок. Текст необхідно друкувати, залишаючи поля таких розмірів: ліве – 30 мм, праве – 10 мм, верхнє – 20 мм, нижнє – 20 мм. 3) Реферат повинен відповідати вимогам до написання та оформлення студентських навчально-дослідницьких робіт такого типу.

Зразок оформлення.

Theme 2. English Realia: Historical, Political, Geographical and Cultural Phenomena.

1. Union Jack or Union Flag - Юніон Джек, національний прапор Великої Британії, королівський штандарт, що застосовується британською армією. Назва «Юніон Джек» походить від прапора, піднятого на військових кораблях.

2. Toad-in-the-hole — національна англійська страва "Жаба в нірці"; ковбаски, запечені в тісті.

3. Whigs – віги, британська політична партія 18-19 століть, яка підтримувала верховенство парламенту перед монархією, виступала проти торі і згодом стала Ліберальною партією.

Приклад оформлення літератури:

Література

1. Harvey P., Jones Rh. Britain Explored. Longman Group UK Limited, 2002. 176 p.

2. Portrait of the USA. George C., Washington DC: USIA: 2007. 96 p.

3. The Tudors: [Електронний ресурс] // Вікіпедія – Режим доступу до ресурсу: https://en.wikipedia.org/wiki/The_Tudors

ЗРАЗОК ОФОРМЛЕННЯ ТИТУЛЬНОЇ СТОРІНКИ

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ

Західноукраїнський національний університет

Навчально-науковий інститут міжнародних відносин ім. Б.Д.

Гаврилишина

Кафедра іноземних мов та ІКТ

Самостійна робота

з дисципліни «Лінгвокраїнознавство (англійською)»

на тему:

**ENGLISH REALIA: HISTORICAL, POLITICAL,
GEOGRAPHICAL AND CULTURAL PHENOMENA**

Виконала:

Студентка групи БКП 11

Ленюк Л.Л.

Перевірила:

доцент, к. філол. н.

Рибачок С.М.

Тернопіль – 202--

НАЦІОНАЛЬНО-КУЛЬТУРНА ЛЕКСИКА. РЕАЛІЇ

Питання визначення, класифікації та способів перекладу національно-культурної лексики є актуальними та потребують подальшого філологічного осмислення та систематизації. Узагальненим визначенням національно-культурної лексики можна вважати такі мовні одиниці, які відображають національні та культурні особливості життя, світобачення певного етносу, національної лінгвокультурної спільноти, країни, що є важливими для розуміння лінгвокраїнознавчих, лінгвокультурологічних та перекладознавчих аспектів мови, що вивчається.

До національно-культурної лексики дослідники відносять:

- безеквівалентну лексику: назви реалій, об'єктів і явищ, які характерні для однієї культури і відсутні в іншій (історичні назви, географічні назви, речі побуту, назви грошових одиниць, специфічних знарядь праці, назва регіону, архаїзми тощо);
- конотативну лексику: слова, які повністю збігаються з позначенням, але зосереджуються відмінності в їх культурному й історичному походженнях (наприклад, назви квітів у функції ідентифікатора «свій-чужий» у англійській війні *White rose and Red rose*);
- фонову лексику: назва явищ і об'єктів, які в цілому збігаються в культурах, порівнюються, але мають національні особливості функціонування. Наприклад: *Black Friday* ;

- ономастичну лексику: слова, які є загальнонаціональними, але мають культурно-історичні асоціації (топонімічні компоненти, власні імена, тощо). Наприклад: *as wise as Walton's calf who ran nine mile to suck a bul;*
- лексичні одиниці афористичного рівня (прислів'я, крилаті вирази, цитати, приказки, які часто використовуються в різних алюзіях). Наприклад: *as mad as a March hare;*

Особливу увагу привертають слова, що належать до національної лексики, не маючи повних аналогів в інших мовах. Такі слова називають реаліями. реалія є словесною одиницею, словом, словосполученням чи фразеологізмом яке має національно, культурно та історично закріплене значення, що за семантикою можна виокремити історичні, побутові та етнографічні складники. Виявляється реалія лише шляхом порівняння мов та культур і характеризується тим, що не існує у оточуючому світі мови-сприймача.

ТИПИ РЕАЛІЙ

Науковці виділяють такі класи реалій.

1. Поділ за предметною ознакою:

Географічні реалії:

- Найменування об'єктів фізичної географії, в тому ж числі і метеорології (степ, прерія, торнадо);

- Найменування географічних об'єктів, пов'язаних з діяльністю людини (польдер,);
- Найменування ендеміків (снігова людина, секвоя).

Етнографічні реалії:

Побут:

- а) їжа, напої, побутові заклади та ін. (чебуреки, кумис, ель, сидр; таверна, бістро, сауна);
- б) одяг (включно: взуття, головні убори та ін.) і прикраси (кімоно, сарі, рукавички, лапті, сомбреро);
- в) житло, меблі, посуд та ін. обладнання (юрта, горниця, обрік, амфора);
- г) транспорт (засоби та «водії») (кеб, ландо, пірога; кебмен, гондольєр);
- д) інше (сакви, махорка, будинок відпочинку, путівка, кізяк).

Праця:

- а) люди праці (передовик, бригадир, фермер, грум, консьєржка);
- б) знаряддя праці (кетмень, мачете, бумеранг, ласо);
- в) організація праці (включно господарства) (ранчо, гільдія).

Мистецтво і культура:

- а) музика і танці (козачок, гопак, блюз, тарантела);
- б) музичні інструменти та ін. (балалайка, тамтам, кастаньети, банджо); в) фольклор (сага, билина, частушки);
- г) театр (кабукі, містерія, арлекін, петрушка);
- д) інші мистецтва та предмети мистецтв (ікебана, чинте, пелікени);
- е) виконавці (трубадур, кобзар, скоморох, гейша);

ж) звичаї та ритуали (коляда, тамада, масляниця, рамазан);

з) свята та ігри (Великдень, День подяки, лапта, крикет);

і) міфологія (Дід Мороз, троль, валькірія, гном, килим-літак);

к) культ (прихильники та послідовники) і культові будівлі та предмети (мормони, квакери, дервіші; мечеть, пагода, розп'яття, мани);

л) календар (вайшак, вересень, бабине літо).

Етнічні об'єкти:

а) етноніми (гуцул, кафр, тотонакі, баски, казах);

б) прізвиська (зазвичай жартівливі або образливі) (хохол, кокні, фріц);

в) найменування осіб за місцем проживання (габровець, обердинець).

Міри і гроші:

а) одиниці мір (аршин, ярд, пуд, десятина, акр, четверть, бушель);

б) грошові одиниці (лев, рубль, ліра, франк, песо, пенс, фунт стерлінг);

в) простомовні найменування мір

Суспільно-політичні реалії:

Адміністративно-територіальний устрій:

а) адміністративно-територіальні одиниці (губернія, область, графство);

б) населені пункти (аул, станиця, хутор, стійбище);

в) деталі населеного пункту (медіна, променад, ларго, ряд).

Органи та носії влади:

а) органи влади (народні збори, сейм, рада, муніципалітет);

б) носії влади (канцлер, лорд-мер, гетьман, хан, цар).

Суспільно-політичне життя:

- а) політична діяльність та діячі (ку-клукс-клан, віги, торі, есдеки);
- б) патріотичні та суспільні рухи і їх діячі (партизани, карбонарії, західники, слов'янофіли);
- в) соціальні явища та рухи та їх представники (бізнес, стиляги, хіпі);
- г) звання, титули, звернення (бакалавр, князь, принц, містер, сер);
- д) заклади (облвно, загс, золотий стіл, торгпредство);
- е) учбові заклади і культурні установи (коледж, ліцей, кампус);
- ж) стани та касти та їх члени (дворянство, юнкерство, самурай);
- з) станові знаки і символи (червоний прапор, свастика, юньон джек);

Військові реалії:

- а) підрозділи (легіон, фаланга, табір, орда, сотня);
- б) зброя (арбалет, мушкет, ятаган, таран, фінка);
- в) обмундирування (шлем, кольчуга, кітель, ківер, бушлат);
- г) військові службовці і командири: (отаман, осавул, сотник, унтер).

Нижче подано приклад класифікації англомовних реалій

1. Етнографічні реалії:

- національні страви та напої: *Welsh rarebit, Bangers, Toad in the hole, Haggis; Irn Bru; Turkey Day*
- предмети одягу, прикраси: *tartan, plaid; busbies;*

- особливості побуту: *Welsh love spoons; mushing, tipis, igloos;*
 - види транспорту: *the Transportation ships, Inuit sled dogs;*
 - спорт: *snapan, hurling*
 - природа та тварини: *Uluru, Tasmanian devil, the kiwi*
2. Історичні реалії на позначення військових та історичних подій: *Offa's Dyke wall, Hadrian's Wall, The Klondike gold rush;*
 3. Географічні реалії: *Albion, Alba, New France, Vinland de Good;*
 4. Соціо-етно-культурні реалії, наприклад, легенди, казки, міфи, пісні, гімни, танці: *Eisteddfod, Cymru am byth, Haka, The Welsh dragon*
 5. Суспільно-політичні реалії: *Luddites, Fathers, The Boston tea party*

Отже, слова-реалії є невід'ємною частиною будь-якої мови, вони змальовують особливі поняття для окремих сфер діяльності або буття людини, деякі специфічні матеріальні предмети. Дані слова є відображенням специфічної картини світу людей, що говорять певною мовою. Для перекладу даних одиниць необхідно бути обізнаним у культурі та історії користувачів цієї мови, мати так звані фонові знання для більш повного розкриття значень реалій і забезпечення їх адекватного розуміння реципієнтом. Реалії – це поняття, які називають явища, предмети, об'єкти, притаманні для життя, побуту, культури, соціального та історичного розвитку одного народу і незрозумілі для іншого.

ОСОБЛИВОСТІ ПЕРЕКЛАДУ РЕАЛІЙ

Дослідники виокремлюють такі способи перекладу реалій.

1. **Передача «без перекладу»** – транскодування – *транскрипція та транслітерація*.

Транскрипція передбачає введення в текст перекладу за допомогою графічних засобів відповідної реалії максимально допустимими засобами, фонетичним наближенням до її оригінальної фонетичної форми це передача слів мови-джерела через запис їх звучання графемами мови перекладу, які за своїм звучанням співпадають із мовою-оригіналом. Транскрипція використовується для передачі власних імен, топонімів, назв засобів масової інформації, релігійних реалій, назв зброї, тощо. *Albion – Альбїон, Helloween – Хелоувїн*

Транслітерація передається засобами перекладацької мови як графічна форма слова початкової мови, являє собою спосіб перекладу лексичної одиниці оригіналу шляхом відтворення її графічної форми за допомогою букв мови перекладу. Транслітерація використовується для перекладу реалій транспорту, релігії, ЗМІ, топонімів, реалій світу, природи, тощо.

Транскрипція та транслітерація як способи передачі іншомовних реалій у художніх текстах на виході, після роботи перекладача, додають екзотичності та орієнтують читача на створення атмосфери того суспільства, в якому відбуваються події. Саме такі реалії найчастіше привертають до себе увагу та вимагають обережного з ними поводження, дотримання усіх існуючих норм

транскодування, тобто транскрипція має бути здійснена за вимогами мови-оригіналу, в той час як транслітерація найчастіше відбувається за нормами мови перекладу. При умові, коли іншомовну реалію неможливо залишити у своєму початковому вигляді, використовують різні форми трансформації, перекладу даної семантичної одиниці.

2. Переклад реалій

Найчастіше транскрипція поєднується з описовою перифразою – **комбінованою реномінацією** – ефективним, хоча й багатослівним засобом передачі змісту реалії, пов'язаного з лінійним розширенням тексту, наприклад: *Alba* – *Альба*, назва Шотландії, *leprechauns* – *лепрекон*, лісовий дух, що здійснює бажання; *Luddites* – *лудіти*, противники технічного прогресу; *Cockney* – *кокні*, житель Лондона, представник нижчих соціальних верств, *Haika* – *хака*, ритуальний танець новозеландського племені *Маорі*.

Інший метод відтворення реалій є **гіперонімічне перейменування** – засіб, пов'язаний із визнанням частини та цілого, генералізацією, наприклад: *tartan* – *шотландський національний одяг з картої тканини*. Однак, часто таке відтворення супроводжується втратою певної лінгвокраїнознавчої та культурологічної інформації, адже конкретне поняття передається лексемою широкої референції, наприклад, у *кельтських орнаментах тартанів* закладалася інформація про клан - різна кількість клітинок та їх рядів визначала суспільний стан.

Калькування - це спосіб відтворення реалій шляхом буквального перекладу структурно-семантичних моделей мови-джерела засобами мови-перекладу. Розрізняють *повне та часткове калькування*. При повному калькуванні слова та словосполучення повністю збігаються як у структурному, так і семантичному планах. Наприклад, *the War of the roses – Війна троянд, Iron Lady – Залізна леді, Holly Grail – святий Грааль*. Часткове калькування включає певне тлумачення, адже калька як мовний знак особливого характеру, що позначає реалію, відсутню в поняттєвій області народу-сприймача, повинна вказувати на специфічність явища та виключати помилкове ототожнення з іншими відомими явищами [4, с.129]. Більше того, спостереження показують, що межу між комбінованою реномінацією, гіперонімічним перейменуванням та частковою калькою перекладу провести інколи нелегко. Наприклад,

Hadrian's wall – стіна Гадріана, римський вал, побудований за наказом римського полководця Гадріана, щоб вберегти північну частину Англії від нападу кельтських племен;

Burns night/ Burns supper – вечір Бернса, ввечері 25 січня шотландці святкують день народження шотландського поета Роберта Бернса.

Україномовний читач для адекватного розуміння таких реалій потребує описової перифрази для пояснення позамовної дійсності.

Метод **уподібнення або «субституції»** дає можливість перекладу реалії відповідним аналогом мови-перекладу: *duke – герцог, князь, donuts- пампушки*. Однак, при таких замінах стираються стилістичні та національно-культурні особливості та

виникає відчуття перенесення читача в рідне середовище. А мистецтво перекладу, зазначає Р.Зорівчак, в тому і полягає, що читач повинен завжди відчувати певну «чужинність» перекладного твору, певний національний колори.

Контекстуальне тлумачення реалій пов'язано із відтворенням семантико-стилістичних функцій тексту та роз'яснення змісту реалії у найблищому контексті. Наприклад, автори текстів з лінгвокраїнознавства, підкреслюючи особливість географічного розміщення Австралії у протилежній півкулі, використовують британську розмовну назву Австралії *Down Under* – *в іншій стороні світу (під нами)*. Також, для тлумачення назви реалії та створення картини відмінної та унікальної частини світу, автори наводять приклад із книги В.Брайсона «*Down Under*»: *Australia is the driest, flattest, hottest, most desiccated, infertile and climatically aggressive of all the inhabited continents... In fact, Australia has more things that can kill you in a nasty way than anywhere else very* що потребує контекстуального впровадження цієї реалії і в контекст мови перекладу.

Реалії є особливі мовні одиниці, які вербалізують унікальні національно-культурні явища, притаманні певному етносу, народності, і які відсутні у інших, що спричинює проблеми для пошуку еквівалентних шляхів відтворення їх мовою перекладу. Враховуючи унікальність та чужорідність відтворюваних явищ, для трансляції реалій найчастіше використовується транскрипція з метою передачі звучання англійського слова та описова перифраза для досягнення високого ступеня експліцитності.

ПРИКЛАДИ ПЕРЕКЛАДУ АНГЛОМОВНОЇ ЛІНГВОКРАЇНОЗНАВЧОЇ ЛЕКСИКИ

British Realia: Historical, Political, Geographical and Cultural Phenomena.

1. John Bull - Джон Булл - літературний персонаж, який був створений як уособлення Британців та є символом Британії.
2. Elizabeth Tower - Вежа Єлизавети, назва великого дзвону, де розташований Біг Бен.
3. Big Ben - Біг-Бен – це назва великої годинникової вежі, що знаходиться у Вестмінстерському палаці. Офіційна назва вежі з 2012 року — Вежа Єлизавети
4. Brigantes - Бриганти – стародавні племена, що жили на території сучасної Британії, згодом їх завоювали римляни.
5. Britannia - Британнія - це персоніфікований символ Британії, представляється в образі молодої жінки в шоломі з гербовим щитом та тризубом в руці.
6. House of Lords - Палата Лордів, верхня палата парламенту Великобританії, відіграє вирішальну роль у прийнятті всіх важливих рішень.

English realia. Historical, Political, Geographical and Cultural Phenomena.

7. Camelot – Камелот, назва фортеці легендарного короля Артура, розташування якого невідоме. За легендою, Камелот був столицею «держави бритів», яка виникла у пост-римській Британії.

8. Chocolate limes - Шоколадні лайми, варені цукерки із зовнішньою оболонкою зі смаком лайма та шоколадним шаром.

9. City of London or Square Mile - Лондонське місто, історичний та фінансовий центр Лондона, що за територією майже дорівнює квадратній милі 2, 9 км. м, звідси походить назва «Квадратна миля».

10. Cornish pasty - Корніш пасті, англійська національна страва, солоний пиріг із м'ясною та овочевою начинкою.

11. Counties - Графства - адміністративні території, визначаються за чисельністю населення.

Scottish realia. Historical, Political, Geographical and Cultural Phenomena

12. Alba - Альба - назва Шотландії гельської мовою.

13. Bagpipe - Волинка - традиційний шотландський музичний інструмент із незвичним плачущим звуком.

14. Broch - Брех - тип круглої фортечної споруди, періоду залізної доби, викладеної методом сухої кладки.

15. Embra - Ембра - діалект, характерний для Единбургу.

16. Haggis - Хаггіс - традиційна шотландська страва з овечого шлунку, начиненого рубленим рубцем, субпродуктами та овочами.

17. Highland Fling - Хайланг Флінг, один з чотирьох найстаріших традиційних шотландських танців.

Notern Ireland and Republic of Ireland. Historical, Political, Geographical and Cultural Phenomena.

18. The Book of Kells - Куллська книга, назва абатства в Ірландії, також відома як Книга Святого Колумба. Це ілюстрований переказ чотирьох Євангелій Нового Заповіту.

19. Coffin-Ships - Кораблі-труни, назва для кораблів, які використовувались ірланськими сім'ями для переїзду до Америки, але часто були фатальними для багатьох з них, через швидку поширюваність хвороб та брак місця.

20. The Great Famine - Великий голод, від якого страждали ірландці в 1840-х роках, коли врожай картоплі був невдалим і понад мільйон людей померли від голоду та хвороб.

American realia. Historical, Political, Geographical and Cultural Phenomena

21. The Bakersfield sound - Мелодії Бейкерсфілда - піджанр кантрі-музики, що розвинувся в середині-кінці 1950-х років у Бейкерсфілді, штат Каліфорнія і його околицях.

22. The Big Apple - "Велике яблуко" - назва Нью-Йорка, яка з'явилася в епоху джазу 1920-х років.

23. The Dead Heads - "Мертві голови" - фанати американської рок-групи "The Grateful Dead"

24. Groundhog Day - день бабака - це фестиваль, що проводиться щороку 2 лютого, під час якого прогнозують погоду за допомогою бабака

The geographical position, history, political structure and peculiarities of the cultural development of Canada. Canadian realia.

25. Vandy – Бенді - це спортивна гра, схожа на хокей, але використовує м'яч, а не шайбу.

26 Beavers – бобри, ці звірі є дуже символічними для Канади, тому, що торгівля їхнім хутром була дуже важливою для розвитку Канади.

27. The Dominion of Canada - Домініон Канада — це офіційна назва країни, яка в даний час використовується рідко. Вперше така назва була застосована до Канади в Конфедерації в 1867 році. Урядові інституції в Канаді фактично перестали використовувати слово домініон на початку 1960-х років.

28. Igloos - іглу — зимова куполоподібна хатина з прямокутних і трапецієподібних плит снігу або льоду в інуїтів, корінних жителів Канади, діаметром 3-4 метри і висотою близько двох метрів. Внутрішня температура нагрівається до кімнатної, стіни стоплюються, але конструкція не тане, через сніг, який виводить зайве тепло назовні хижки в мороз.

29. Lieutenant Governon- це титул регіонального представника британської королеви, який призначається генерал-губернатором.

30. Mounties-Канадська королівська кінна поліція.

The geographical position, political structure and peculiarities of the cultural and historical development of Australia. Australian realia.

31. Australia Day – День Австралії — державний вихідний день у Австралії. Святкується 26 січня, саме у цей день 1788 року капітан

Артур Філіп висадився в бухті Сіднея, підняв британський прапор і заснував першу колонію — Новий Південний Уельс.

32. Ashes – Ашес (прах) - символічна назва Австралії а також спортивний приз. Термін вперше був вжитий після того, як Англія програла Австралії під час міжнародного матчу з крикету 1882 року. Через день газети опублікували некролог про англійський крикет, у якому було зроблено висновок: «тіло буде кремоване, а прах доставлений до Австралії».

33. Aussie – скорочена назва австралійців, яка використовується як самими австралійцями, так і британцями.

34. Boomerang – Бумеранг – це вигнута палиця, яка спочатку використовувалася аборигенами для полювання.

The geographical position, political structure and peculiarities of the cultural and historical development of New Zealand.

35. All Blacks - збірна Нової Зеландії з регбі

36. Хака – Га́ка, Хака — ритуал народу Маорі, корінних жителів Нової Зеландії, що поєднує в собі танець, спів і своєрідну міміку.

37. Aotearoa - Аотеароа — це сучасна назва Нової Зеландії мовою маорі.

ГЛОСАРИЙ

Language

Language is a system of conventional spoken, manual (signed), or written symbols by means of which human beings, as members of a social group and participants in its culture, express themselves.

Language and its functions

The functions of language include communication, the expression of identity, play, imaginative expression, and emotional release. <https://www.britannica.com/topic/language> Language is what makes us human, cultural, a nation, a state, unique.

Communicative function

Language is the most important means of communication between people and ensuring information processes in modern society (in scientific, technical, political, business, educational and other spheres of human life). In this role, language has a universal character: it can convey everything that is expressed, for example, by facial expressions, gestures or symbols, while each of these means of communication cannot compete with language in terms of expressiveness.

Identification function

Each person has a kind of individual a language "passport", which reflects all his national-aesthetic, social, cultural, spiritual, age and other parameters. Only for those who know the language, it is a means of communication, identification within a certain particular ethnic community. For those who do not know it at all or know it poorly, it can

be the cause of separation, conflicts and even enmity.

The nation - and state-building function

The only condition for the existence of the people, nation and state is the unity of the language. Scientists formulate the main nation-building function of language, according to which the concepts of language, nation, and state are identified as equal in a sociolinguistic context at a certain historical stage.

Language acts as a unifying force within a nation and state, bringing together diverse individuals enabling citizens to connect, collaborate, and form social bonds. The national language takes on a number of important roles in the nation building process. It becomes the medium of communication which permits the nation to function efficiently in its political and economic life, particularly as democracy develops.

Cultural function

The cultural function of language plays an important role in the life of any nation. The culture of each nation is first reflected and recorded in its language. For a deeper understanding of a nation, knowledge of its language is necessary, which functions as a kind of channel of cultural communication between peoples. By representing our language, we also represent our own culture, its traditions and achievements, enriching world culture.

The spiritual values are also transmitted from generation to generation through language. The more powerful the language functions in society, the more reliable the connection and the richer the spirituality of the next generations become.

Nominative function

Everything known by a person gets its name in language and only thus it exists in minds. This process is called verbalization (the activity of expressing ideas, opinions, or emotions in words) of the world. Linguistic units, words, serve as names of objects, processes, concepts of signs, etc. The names not only record real things, but also concepts, ideas, fantasies, etc.

Expressive and Aesthetic function

Language is a universal means of expressing the inner world of a person. Each Individual has a unique world of the intellect, in the range of emotions, feelings, dreams, and will. And this hidden world can be revealed to others only by language: the more you master the language, the more expressively, fully, brightly you appear before people as a person. The old saying says: "Speak and I will see you". The existence of the language in folklore, literature, theater, song, etc. gives indisputable grounds for asserting that it is the backbone of culture. That is why the education of a sense of the beauty of language is the basis of aesthetic education.

Epistemological function (cognitive)

Language is a peculiar means of learning about the surrounding world. Unlike other creatures, a person uses not only individual experience and knowledge, but also all the wealth of his predecessors and contemporaries, that is, social experience. But under the condition of perfect knowledge of the language, and not just one. Learning any language, a person learns the colorful world through the prism of this particular language. The epistemological function of language is not

only in accepting and accumulating the experience of society. It is directly related to the function of thinking, formation and existence of thought.

Thought-making function

The thought-creating function is realized in the fact that, forming an opinion, a person thinks according to language norms. In addition, in the process of thinking, these concepts are compared, contrasted, combined, denied, compared, etc. with the help of specific language means. Therefore, "to think" means "to operate with language means". The well-known expression "to exchange thoughts" actually means to exchange certain linguistic units, in which thoughts are encoded.

Therefore, language is a social phenomenon, all its functions are not performed publicly, but are manifested in close interaction. The difference or incomplete use of any of them has a detrimental effect on the language as a whole, and this, in turn, affects the destiny of the people, nation and state.

Linguistic and country studies

The Linguistic and country studies aims to focus on the language as means of communication, identification, historical development of a nation and forming a state, expressing national culture, arts and social way people live.

Background and culture (nationally-marked) knowledge

Background and culture (nationally-marked) knowledge is information in the areas of history, culture, mode of life known to

anybody who belongs to this ethnical community, nation, country.

Background cultural and national vocabulary (nationally-marked) are words denoting objects & phenomena existing in both compared cultures, but having national peculiarities e.g. Good Friday is the Friday before Easter Sunday, the day in the Christian religion on which the death of Jesus is especially remembered, українці називають Чорна (Страшна) п'ятниця.

Realia

Realia – words, denoting national and cultural objects & phenomena, which are unique in one particular culture but absent in another culture e.g. *Kiwi – птах ківі, єдиний рід безкілевих птахів, які не літають; вишиванка - a casual name for the embroidered shirt in Ukrainian national costumes.*

The language and country study competence is presented as a component of the communicative competence that embraces the knowledge of the lexical units having the national and cultural semantics and certain abilities to use them in the speech activity in the different situations of intercultural communication.

THE ENGLISH-SPEAKING COUNTRIES

*The United Kingdom of Great Britain and
Northern Ireland (London)*

official

English

language:

official

regional

languages:

immigrant

languages:

Welsh (Wales), Scottish Gaelic (Scotland), Manx (the Isle of Man), French (c. 15.000 speakers in Jersey and Guernsey)

over 100, spoken by c. 2 mln people

Ireland (Dublin)

official

language:

Irish Gaelic, English

The United States of America (Washington)

union

language:

official

regional

languages:

indigenous

languages:

immigrant

languages:

English

French (Cajun) in Louisiana, Spanish in New Mexico

c. 170 Indian languages

over 350 languages:

English (c. 226mln), Spanish (c. 23mln), Arabic (c.3mln),

French (c. 1.7mln), Chinese (c. 1.6mln), Italian (c. 1.3mln), varieties of German – Hutterite, Mennonite, Pennsylvanian (c. 1.5mln)

Canada (Ottawa)

official language:

English, French

official regional languages:

French (Québec)

indigenous languages:

Over 70 Amerindian languages, spoken by 100.000 – 150.000

immigrant languages:

mostly European, including three varieties of German associated with religious settlement (Hutterite, Mennonite, Pennsylvanian)

The Commonwealth of Australia (Canberra)

official language:

English, spoken by 95

%

indigenous languages: Aboriginal languages, spoken by less than 1%

immigrant languages: over 100 (Italian, Chinese, Arabic, Greek, German, Vietnamese)

New Zealand (Wellington)

official language: ***English, spoken by c. 90%***

indigenous languages: Maori, used by c. 2%

immigrant languages: Chinese, Hindi, and several from the Pacific islands, such as Samoan (c.50.000), Fijian, Niuean, Rarotongan, Tongan

South Africa (Cape Town)

official language: ***11 languages were recognized in the new constitution formulated in 1993: Afrikaans, English, Ndebele, Sesotho sa Leboa, Setshoso, Swati, Xitsonga, Setswana, Yshivenda, Xhosa, and Zulu***

indigenous major linguistic groups:
s languages: *Nguni* (Ndebele, Swazi, Xhosa, and Zulu), *Sotho-Tswana* (Sotho, Pedi, and Tswana), *Tsonga*, or Shangaan, and *Venda*, *Khoisan* (Bushman and Hottentot), relatively closely interrelated *Bantu* languages.

immigrant about 20 African and
t languages: various European languages

Bermuda (Hamilton)

(British self-governing colony c. 300 coral islands in the South Atlantic Ocean, lying south-east of Cape Hatteras)

official language: ***English***
widely spoken languages: local dialects showing creole influence

Bahamas, also Bahama islands (Nassau)
(an island country in the Atlantic Ocean)

official **English**
language:
widely
spoken English based Bahamas
languages: creole, used by over 85% of
population

Jamaica (Kingston)

(an island country in the Caribbean Sea south of Cuba)

official **English**
language:
widely
spoken English based Jamaican
languages: creole (Patwa), used by 90%
of population and gaining its
prestige

Liberia (Monrovia)

official **English**
language:
indigenou c. 30 local languages
s languages: (Kru, Kpele)
widely
spoken Liberian English
languages: (English based pidgin)

Colony of the Falkland Islands

(British self-governing colony in the South Atlantic Ocean, lying about 300 miles - 480 km- north-east of the southern tip of South America, and a similar distance east of the Strait of Magellan)

official language: ***English, and it is the only language in the islands***

Guyana (Georgetown)

(A country north-east of South America on the Atlantic Ocean)

official language: ***English***

indigenous languages: c. 10 Amerindian languages

widely spoken languages: Guyanese (English-based creole), spoken by over 85%

immigrant languages: Hindi, creole Dutch

Britain

Britain and the ***British*** are often called *Brythonic*, from Welsh *Brython* "Briton". The Brythonic is one of two groups of the modern Celtic languages, the other being Goidelic. The Brythonic languages are or were spoken on the island of Great Britain and consist of Welsh, Cornish, and Breton (see *Module 2 At the Dawn of Time*).

United Kingdom, Great Britain, England

The names *United Kingdom*, *Great Britain*, and *England* are often confused, even by U.K. inhabitants. *England* is just one country within the kingdom. *Great Britain* comprises England, Wales, and Scotland, while the *United Kingdom* also includes Northern Ireland (although the name Britain is sometimes used to refer to the United Kingdom as a whole). Wales and England were unified politically, administratively, and legally by the acts of union of 1536 and 1542. In 1707 Scotland joined England and Wales in forming a single parliament for Great Britain, although the three countries had previously shared a monarch.

The Angles are a member of a Germanic people, which, together with the Jutes and Saxons, invaded England in the 5th century AD. The Angles gave their name to *England*, as well as to the word *Englisc*, used even by Saxon writers to denote their vernacular tongue.

London

Although excavations west of *London* have revealed the remains of circular huts dating from before 2000 BC, the history of the city begins effectively with the Romans. *London* is believed to have taken its name from the site of a Roman outpost. Beginning their occupation of Britain under Emperor Claudius in AD 43, the Roman armies soon gained control of much of the southeast of Britain. At a point just north of the marshy valley of the Thames, where two low hills were sited, they established *Londinium*, with a bridge giving access from land to the south. The first definite mention of *London* refers to the year AD 60 and occurs in the work of the Roman historian Tacitus, who wrote of a

celebrated centre of commerce filled with traders.

Scotland, Edinburgh

Scot is any member of an ancient Gaelic-speaking people of northern Ireland who settled in Scotland sometime in the 5th century AD. Originally (until the 10th century) *Scotia* denoted *Ireland*, and the inhabitants of *Scotia* were *Scotti*. The area of Argyll and Bute, where the migrant Scots settled, became known as the kingdom of *Dalriada*, the counterpart to *Dalriada* in Ireland. St. Columba inaugurated Christianity among them and helped raise Aidan to the kingship of Scottish *Dalriada* in 574. The Scots then expanded eastward into what came to be known as *the Forest of Atholl* and *Strath Earn* (*valley of the River Earn*) and northward into the area of *Elgin*. The union of the lands of modern Scotland began in 843, when Kenneth I MacAlpin, king of the Scots (*Dalriada*), became also king of the Picts and, within a few years, joined *Pict-land* to *Scot-land* to form the kingdom of *Alba*. By 1034, by inheritance and warfare, the Scots had secured hegemony over not only *Alba* but also *Lothian*, *Cumbria*, and *Strathclyde*--roughly the territory of modern mainland Scotland. In 1305 the kingdom was divided into *Scotland*, *Lothian*, and *Galloway*; in the 14th century ***Scotland*** came to be the name for the whole land, and all its inhabitants were called ***Scots***, whatever their origin. ***Eginburgh*** is the capital of Scotland [*Scottish Gaelic Duneideann*].

Wales, Cardiff

The French name for *Wales* is the *Pays de Galles* (the "Region of Wales"), and in many ways Wales as a whole can be regarded as a natural or geographical region, in the fullest sense of the word pays. The Welsh call themselves *Cymru*, and themselves *Cymry*, a word which has the same root as 'comrader' ("comrade, or friend"). *Cardiff* is the capital of Wales [Welsh *Caerdydd*]. The Welshmen living in England are often nicknamed *Taffy*. This may come from the River *Taff*, which runs through the capital Cardiff, or may come from *Dafydd*, the Welsh form of *David*.

Ireland, Ulster, Belfast

Not until the 10th century AD was there a king of all *Ireland* (*ard ri Eireann*). A division of the country into five groups of *tuatha*, known as the *Five Fifths* (*Cuig Cuigi*), occurred about the beginning of the Christian era. One of these was *Ulster* (*Ulaidh*), the name by which Northern Ireland is often referred to. *Belfast*, the capital of Northern Ireland, is Irish *Beal Feirste*. The city's name is derived from the Gaelic *Beal Feirste* "Mouth of the Sandbank", or "Crossing of the River".

Ireland, Eire, Dublin

Eire stands for *Ireland*, the country occupying most of the island of Ireland. It was established as the *Irish Free State* in 1922. Ireland became *Eire* in 1937 when De Valera introduced proposals for a new constitution. The power of the crown was ended, and the office of governor-general was replaced by that of a president elected by national suffrage. The first president was Douglas Hyde, a Celtic scholar who

had been associated with the Gaelic revival since 1890. The new constitution did not proclaim an independent republic, but it replaced the title of the Irish Free State with the word Eire (Ireland). The poets put it in some different way when they call Ireland *the Emerald Isle* for the colour of its fresh bright green grass.

The name of the capital of Ireland *Dublin* derives from Irish *Dubh Linn*, or Norse *Dyfflin* (“black pool”) and is also called *Baile Atha Cliath* (“Town of the Ford of the Hurdle)

America, Washington

The name *America* is derived from that of the Italian explorer and friend of Christopher Columbus, *Amerigo Vespucci*, who made several voyages to the Western Hemisphere and, perhaps more important, described his travels there in letters to friends in Italy. One of these letters, published in 1504, used the term *Mundus Novus* (“New World”) in referring to South America. The letter circulated from hand to hand, and a copy reached the German cartographer Martin Waldseemuller, who was apparently unaware of Columbus' voyage of 1498, during which he had discovered the continent of South America. Waldseemuller included some of Vespucci's writings in his *Cosmographiae introductio* (1507; *Introduction to Cosmography*) and observed that “another fourth part [of the inhabited earth] had been discovered by Americus Vesputius”, and he suggested that the new land be called *America*, in recognition of that explorer's voyages. Waldseemuller's book was widely read, and the new appellation was eventually universally accepted.

The capital city *Washington* took its name from *the Farther of the Country*, George Washington (b. Feb. 22, 1732, d. Dec. 14, 1799). He was the American general and commander in chief of the colonial armies in the American Revolution (1775-83) and subsequently the first president of the United States (1789-97).

Descriptions of life in early Washington reveal many of the shortcomings resulting from establishment of a capital city by fiat amid what was essentially a wilderness. What was conceived as a "*city of magnificent distances*" or, in Washington's words, "*the Emporium of the West*" was referred to by various statesmen and congressmen as "*wilderness city*", "*Capital of Miserable Huts*", "*A Mud-hole Equal to the Great Serbonian Bog*", and similar epithets.

Canada, Ottawa

The name *Canada*, which is the official name of the country, is spelled the same in the country's two official languages, English and French. The word *Canada* is a derivation of the Huron-Iroquois *kanata*, meaning "a village or settlement". The explorer Jacques Cartier used the name *Canada* to refer to the area around the settlement which is now Quebec city. Later, *Canada* was used as a synonym for *New France*, which included all the French possessions along the St. Lawrence River and the Great Lakes. After the British conquest of New France, the name *Quebec* was used for a while instead of *Canada*. The name *Canada* was restored after 1791, when Britain divided Quebec into the provinces of Upper and Lower Canada. In 1867 the British North America Act created a confederation of colonies called *the Dominion of Canada*. The

word Dominion fell into disuse, but the name *Canada* has stood the test of time.

In 1800 an American, Philemon Wright, had begun timbering across the *Ottawa* River in what became the *city of Hull*. During the War of 1812 between Britain and the United States, the Rideau provided the British with a safe shipping route from the Ottawa River to Kingston, on Lake Ontario, thus spurring settlement of *Ottawa*. It was hastened by the arrival in 1826 of Lieutenant Colonel John *By* of the Royal Engineers to work on canalizing the river, and the town became *Bytown*. Ottawa might still be a modest city had not political quarrels between Quebec city and Toronto and between Montreal and Kingston induced leaders to call upon Queen Victoria to designate a capital for United Canada. In 1855 *Bytown* was incorporated and rechristened *Ottawa*, named for the *Ottawa* Indians.

Australia, Canberra

Why is Australia called *Australia*? From the early 16th century, European philosophers and mapmakers assumed a great southern continent existed south of Asia. They called this hypothetical place *Terra Australis*, Latin for “southern land”.

The first European contact with Australia was in the early seventeenth century, when Dutch explorers touched on parts of the Australian continent. As a result of their explorations, that part of the mainland lying west of the meridian which passes through Torres Strait was named *Nova Hollandia* (Latin for “New Holland”).

In April 1770 Captain James Cook and the crew of the *Endeavour*

reached the southern land. Cook entered the word *Australia* (misspelt thus) in his journal the following August. However he did so only in reference to an earlier seeker of the southern land, the Portuguese-born navigator Pedro Fernandez de Quiros, who in 1606 had named the New Hebrides *Austrialis de Spiritu Santo*. Cook says:

Australia has been called “*the Oldest Continent*”, “*the Last of Lands*”, and “*the Last Frontier*”. These descriptions typify the fascination with Australia overseas since World War II, but they are somewhat unsatisfactory.

A small squatters' settlement of stockmen called *Canberry*, or *Canbury* (a derivation of an Aboriginal term meaning “meeting place”), was made there as early as 1824. By 1836 the name had evolved to *Canberra*.

New Zealand, Wellington

The Polynesian navigator Kupe discovered *New Zealand* in 950 A.D. He named it *Aotearoa* (Maori for “the Land of Long White Cloud”). The Maori remained isolated in New Zealand until the arrival of European explorers, the first of whom was the Dutchman Abel Janszoon Tasman (1642). They had no name for themselves but eventually adopted the name *Maori* (meaning “normal”) to distinguish themselves from the Europeans, who, after the voyages of the Englishman Capt. James Cook (1769-77), began to come with greater frequency. Tasman sailed from Batavia (modern-day Jakarta, Indonesia), sailed up the west coast of New Zealand but didn't stay long after his only attempt at landing resulted in several of his crew being killed and

eaten. He christened the land *Niuew Zeeland*, after the Netherlands' province of Zeeland, and the European powers now knew of Aotearoa's existence.

The settlement, which was named in 1840 in recognition of the aid given the company by the 1st Duke of *Wellington*, became the capital of New Zealand. The city's nickname is *Windy Wellington*, as it really gets windy, particularly as winter starts to come.

Africa, Cape Town

In antiquity, the Greeks are said to have called the continent *Libya* and the Romans to have called it *Africa*, perhaps from the Latin *aprica* ("sunny") or the Greek *aphrike* ("without cold"). The name *Africa*, however, was chiefly applied to the northern coast of the continent, which was, in effect, regarded as a southern extension of Europe. The Romans, who for a time ruled the North African coast, are also said to have called the area south of their settlements *Afriga*, or *the Land of the Afrigs* - the name of a Berber community south of Carthage.

Because it was the site of the first European settlement in South Africa, *Cape Town* is known as the country's "mother city". The importation of slaves, the introduction of political exiles from the Dutch East Indies, and marriage and cohabitation with indigenous Khoikhoi (whom the Dutch called *Hottentots*) increased the population, but at the beginning of the 18th century the town, known as *De Kaap* ("The Cape"), still consisted of only 200 houses. Its growth was accelerated by rising international tensions and growing appreciation of the strategic importance of the Cape. During the Seven Years' War (1756-63), in

which the major European powers were involved, many French and British ships called at the port, which from 1773 onward was referred to by British visitors as *Cape Town* (Afrikaans: *Kaapstad*). During the U.S. War of Independence, which exacerbated tensions between rival European powers, a British fleet sought in 1781 to occupy the Cape, which directors of the English East India Company described as "the Gibraltar of India".

The Bermudas

In 1511 an island named *Bermudas* was depicted on a map in Spain. The Spanish navigator Fernandez de Oviedo sailed close to the islands in 1515 and attributed their discovery to his countryman Juan *Bermudez*, possibly as early as 1503. A century later, about 150 British travellers were blown off course by a hurricane and shipwrecked (1609-10) at Bermuda, which they named *the Somers Isles*. News of these events inspired Shakespeare's writing of *The Tempest* (1611-12); in the play *Ariel* makes reference to "the still-vex'd *Bermoothes*". Bermuda was included (1612) in the third charter of the Virginia Company, and 60 English settlers were sent to colonize the islands. Indian and African slaves were transported to Bermuda by 1617, and soon the slave population outnumbered the white settlers.

The Bahamas

It is widely held that on Oct. 12, 1492, Christopher Columbus first landed on an island called by its native inhabitants *Guanahani*, which he renamed *San Salvador*. Its actual identity is still in dispute, but some

scholars believe it is the place known today as Watling Island, while some others claim the first landfall to have been at Samana Cay, or Cat Island. Columbus explored the island and others nearby and then sailed to Cuba and Hispaniola. The natives of the Bahamas, whom Columbus called *Lucayans*, were *Arawak* Indians.

The Falklands

The English captain John Strong made the first recorded landing in the *Falklands*, in 1690, and named the sound between the two main islands after Viscount *Falkland*, a British naval official. The name was later applied to the whole island group. In South America the islands are generally known as *Islas Malvinas*, after the port of St. *Malo* from which early French navigators had explored islands.

Jamaica

Christopher Columbus, who first sighted the island of *Jamaica* in 1494, called it *Santiago*, but the original Amerindian name of Jamaica, or *Xaymaca*, has persisted. Columbus considered it to be “*the fairest isle that eyes have beheld*”, and many travellers still regard it as one of the most beautiful islands in the Caribbean.

Guyana

Christopher Columbus sighted the Guyana coast in 1498, and Spain subsequently claimed, but largely avoided, the area between the Orinoco and Amazon deltas, a region long known as *the Wild Coast*. On May 26, 1966 the colony took independence under its new name,

Guyana.

THE HISTORY OF ENGLISH

English is a Germanic language which developed in England as a consequence of the Anglo-Saxon invasions of the 5th century. Accordingly, the form of this period is referred to as *Anglo-Saxon*.

However, the oldest extant form is found in the 7th century's texts (*Beowulf*¹ is the chief example of the period). This is generally known as *Old English*, inflecting language which preserves many Germanic features.

The period from the 11th to the 14th centuries saw the emergence of English modified. In *Middle English* word order came to replace inflections. There were recurring waves of borrowing from Latin and French. The work of Chaucer preserves literary excellence of the period.

In the later 15th century, as the process of standardization hastened through printing, English gained its recognizable modern form (*Modern English*). The peak of literary activity is commemorated in the Authorized Version of the Bible³ and Shakespeare's heritage.

Literary achievements and a post-Renaissance era with its highly diversified language in the 18th century (*Post Colonial English*) motivated the concern to codify vocabulary and grammar (Johnson Dictionary).

NOTES: ¹*Beowulf* is a heroic poem, the highest achievement of Old English literature and the earliest European vernacular epic. Preserved in a single manuscript (*Cotton Vitellius A XV*) from c. 1000, it deals with events of the early 6th century and is believed to have been

composed between 700 and 750. It did not appear in print until 1815. Although originally untitled, it was later named after the Scandinavian hero Beowulf, whose exploits and character provide its connecting theme. There is no evidence of a historical Beowulf, but some characters, sites, and events in the poem can be historically verified. **Geoffrey Chaucer (1340? – 1400)** is an English poet regarded as the greatest literary figure of medieval England. His work *Canterbury Tales* made him famous. ³**Authorized Version of the Bible** is also called *King James Version*, English translation of the Bible published in 1611 under the auspices of James I of England. Of 54 scholars approved by James, 47 laboured in six groups at three locations for seven years, utilizing previous English translations and texts in the original languages. The resulting translation had a marked influence on English style and was generally accepted as the standard English Bible for more than three centuries. **Samuel Johnson's Dictionary** is *A Dictionary of the English Language* was published in two volumes in 1755, six years later than planned but remarkably quickly for so extensive an undertaking. There had been earlier English dictionaries, but none on the scale of Johnson's. His definitions were a great improvement over those of his predecessors, and his illustrations from writers since the Elizabethan Age form an anthology and established a canon. His preface boldly asserts that the “*chief glory of every people arises from its authors*”.

MANY ENGLISHES

The overseas expansion of English led to the rise of new varieties.

Viewed as a single system, Englishes are of a wide range representing the diversity of form and function.

Standard/ Queen's/ BBC/ Oxford/ sometimes *British* English is used as a standard (a prestige variety of language used within a speech community, providing an institutionalized norm) throughout the English-speaking world. Since the 1960s, particular attention has been paid to the emergence of differing *national standards* in areas where large numbers of people speak English as a first or second language (the USA, Canada, Australia, New Zealand, South Africa)

RP (Received Pronunciation) is the regionally neutral, educationally prestigious *accent* in British English. When this accent displays features of regional influence it is known as *Modified RP*.

Non-standard/ substandard varieties are linguistic forms or dialects that do not conform to the norm.

Native varieties of English are used as a mother tongue. Native English-speaking areas are shown on the map below.

Non-native varieties have emerged in speech communities where most of the speakers do not have English as their mother tongue (in India, Singapore, Africa).

Official/ national language is the chief language of a nation state and also the country's official language which is used in such public domains as the law courts, government, and broadcasting (Great Britain, the USA, Australia); several English-speaking countries have two official languages – Canada (+ French), South African Republic (+Afrikaans).

It's worth mentioning that in nations such as Britain, the USA,

Australia, New Zealand, English would be the *national* language as well as the *official* language, although this may not always be overtly stated. The difference between *national* and *official* language is usually of no significance in these countries. In New Nations, this is different. The term *national language* is one that has connotations of belonging to a nation, of ethnic and/or cultural identity. A national language is usually a local language spoken as a native language by at least some of the population of a nation, for example Malay (Bahasa Malaysia) in Malaysia and kiSwahili in Kenya and Tanzania. An official language is generally used for government administration and the Higher Courts of Law, in the media and as one of the languages of education, at least of secondary and higher education.

Social/ Typological varieties/ New Englishes are national varieties which have emerged around the globe, especially since the 1960s in those countries which opted to make English an official language upon independence. The term is really applicable only when there has been considerable linguistic development away from the traditional standards of British and American English. With some degree of local standardization, as has happened in India, Ghana, Singapore and in countries where English is used as a second language. *New Englishes* is also sometimes applied to the first-language situations (Canada, Australia, New Zealand, and South Africa), as well as where creole or pidgin Englishes are important (the Caribbean, Papua New Guinea).

English based (*Expanded*) *pidgin/ trade language* is the form with a markedly reduced grammatical structure, lexicon and stylistic range. The native language of no one, it emerges when members of two

mutually unintelligible speech communities attempt to communicate (Tok Pisin, Bislama or Beach-la-Mar, Sango, etc).

English based *Creole* is a kind of pidgin which has become the mother tongue of a speech community (Black English Vernacular or African-American Vernacular English).

Lingua-franca (“Frankish tongue”) is English used as an auxiliary language to permit routine communication between frontiers among groups of people who speak different native languages.

Mainland English comprises varieties spoken in the British Isles: in England (*English English*), Wales (*Welsh English*), Scotland (*Scottish English*, with its prestigious dialect *Scottish Standard English*), also in Ireland, or Eire (*Irish English*, or *Common Anglo-Irish*), in the Isle of Man, Cornwall, in the Northern Isles – the Orkney and Shetland Isles.

Overseas English is the system of varieties spoken beyond the realm of the British Isles.

NHE (*Northern Hemisphere English*) and *SHE* (*Southern Hemisphere English*) are distinct phonologically. The former is spoken in the north of Britain, northern states of America, and in some areas resembling SHE – Ireland, Wales, New England and New York. SHE is to be found in the southern parts of England, the USA, in the Caribbean, and in the countries of the Southern Hemisphere – Australia, New Zealand, South Africa.

Main varieties of English differ in pronunciation, intonation, spelling, vocabulary and sometimes even grammar.

There are accents of American English which are closer to RP than to mid-western US English), but it shows the two main types of

pronunciation: an *English type* (English English, Welsh English, South African English, Australian English, New Zealand English) and an *American type* (US English, Canadian English), with Irish English falling somewhere between the two and Scottish English being somewhat by itself.

РЕКОМЕНДОВАНІ ДЖЕРЕЛА ІНФОРМАЦІЇ

1. Борисенко Н.Д., Кодубовська О.О. Лінгвокраїнознавство: англomовні країни. Посібник англійською мовою. – Житомир, 2019. – 154с.
2. Гапонів А., Возна М. Лінгвокраїнознавство. Англomовні країни. Вінниця, 2018. 452 с.
3. Єременко Т. Є, Мельниченко Г.В., Демчук А.І. Лінгвокраїнознавство США . – Одеса, 2018.- 65 с.
4. Зорівчак Р. Реалія і переклад (на матеріалі англomовних перекладів української прози). Львів, 1989, 216 с.
5. Корунець І. В. Теорія і практика перекладу. Нова книга, 2003, 448 с.
6. Jonathan Crowther, Kathryn Kavanagh Oxford Guide to British and American Culture. Oxford University Press, 2005, 542 p.
7. Рибачок СМ, Рибіна Н.В., Собецька Н.В., Кошіль Н.Є.Лінгвокраїнознавство (конспект лекцій та завдання для практичних занять) Тернопіль : Осадца Ю.В., 2021, 208 с.
8. Рибачок С, Дуда О. Переклад лінгвокраєзнавчих реалій Нова філологія. Збірник наукових праць.Запоріжжя: ВД «Гельветика», 2021. N82. 364с. С.74-79.

Рибачок С.М. Методичні рекомендації для самостійної роботи з курсу
«Лінгвокраїнознавство» для студентів спеціальності «філологія». Тернопіль, 2023.